

Chi Tran

**CÁC THỨ VUI TRẦN GIAN
CỦA C SỐNG HOÀN TOÀN TRÁI NGƯỢC**

Của c sống bất hạnh của người đời. Của c sống hạnh-phúc của người lành thánh.

Chúa phán: "Người đời gian-ác không thể có sự bình an." (I-sai-a 48 : 22).

"Bình an chan chứa trên kẻ yêu mến luật Người." (Thánh Vịnh 119: 165).

I. Càng có càng đòi hỏi thêm

Con người sống trần gian làm việc để kiếm sự an vui. Người lái buôn, quân đội v.v.. làm việc để kiếm tiền, kiếm danh, kiếm quyền, tức là tìm những gì thoả-mãn cho họ. Nhưng những người chỉ tìm những thú vui trần gian không thể có an vui tâm-hồn.

Mọi sự giàu-sang, kiếm-quyền của trần gian không thể làm thoả-mãn lòng người, vì con người sinh ra không phải để tìm kiếm các thứ đó, mà để tìm kiếm Chúa, và chỉ có Chúa mới thoả-mãn được con người mà thôi.

Loài vật tìm những gì thoả-mãn thì xác chúng, và chúng thoả-mãn khi đạt được các đòi hỏi đó. Cho con người một bó cỏ, cho con chó một miếng thịt, chúng lấy làm thoả-mãn và không đòi hỏi gì thêm. Nhưng linh hồn con người được dựng nên để yêu-mến và kết hợp với Chúa, nên không bao giờ thoả-mãn và an vui với những thú vui trần-c; chỉ một mình Chúa mới làm họ hoàn toàn thoả-mãn mà thôi.

Nhà phú-hộ mà Thánh Luca đã nhắc đến trong Phúc-âm (Luca 12:19), sau khi thu hoạch mùa màng dồi dào, kho lẫm đầy ắp, nói với mình rằng:

"Hôm nay tôi đói, mà có cơm a-cô đi để phòng khi đói năm, mà hãy nghỉ ngơi, ăn uống và vui chơi cho thoải mái?"

Nhưng Thiên-Chúa báo ông: Hôm kia đi đâu, chính hôm nay linh hồn ông báo đòi hỏi, thì những cơm-a-cô ông sẽ mất tay ai?"

Vì thế, Thánh Ba-li-xi-ô nói với mình: "Đồ khốn nạn! Mà tôi nghĩ hôm nay có thể thoải mái được với các thức ăn uống và các thú vui thế nào?"

II. Không thể thoải mái được

Thánh Bê-na-đô nói: "Mọi người, dù có cơm-a-cô, cũng không bao giờ thoải mái hoàn toàn."

Vì con người bao giờ cũng khao-khát tìm kiếm thêm: Không tìm kiếm cơm, người tìm kiếm quyền, khác tìm thú vui thế nào. Thánh nhân gì thích thêm: Càng có càng đòi hỏi thêm, vì lòng người không bao giờ thỏa mãn cả.

Thánh Au-gus-ti-nô nói: "Bình chữa các người tham lam, không bao giờ đầy, càng đổ vào càng thế này với."

Càng tìm thoải mái những thú vui đê hèn, càng khao khát thêm. Vua Alexander Đại-Đệ, sau khi chiếm-capt hết thế giới, vẫn cảm thấy buồn sầu, vì không còn gì khác để chiếm-capt nữa.

Nếu cơm-a-cô, quyền-quyền ở trần gian làm thoải mái con người, thì những nhà phú-ho, những vua chúa đã hoàn toàn hạnh-phúc, những kinh-nghiêm cho thế này trái ngược. Vua Sôlômon tuyên bố: **"Tôi đã không tìm-chính những gì mà tôi đòi hỏi. Tôi đã không được mất mất thú vui nào."** (Giăng-viên 2 :10).

Nhưng, sau khi những người được mất thế này, vua đã kêu lên: "Phù-vân, rồi mất mất phù-vân, thế này là phù-vân!" (Giăng-viên 1: 2)

Tờ t cỜ cỜ a-cỜ i, chỜ c-quyỜ n, thú vui trỜ n gian là thờ đó.

LỜ I NGUYỜ N CỜ Y TRỜNG

LỜ y Chúa, chỜ y theo trỜ n gian, con xúc phỜ m đỜ n Chúa và chuỜ c lỜ y khỜ đau, con đáng phỜ i phỜ t trong hỜ a ngỜ c. Con đau buỜ n vì nhỜ ng tỜ i-lỜ i đã phỜ m. NhỜ ng trái lỜ i, con cỜ m thờ y an-lỜ i vì Chúa đã tha thờ cho con, và đỜ hỜ ng-ân xuỜ ng trên con.

ĐỜ u đáng phàn-nàn là con đã xúc phỜ m đỜ n ĐỜ ng CỜ u-chuỜ c con, là ĐỜ ng rỜ t đáng mỜ n yêu. NhỜ ng Chúa đã không tỜ bỜ con, trái lỜ i đã tìm kiỜ m con và tha thờ cho con.

LỜ y Chúa Giêsu, con tìm kiỜ m sỜ an vui tâm hỜ n và khao khát ò n lành cỜ a Chúa. Chúa chỜ t khỜ -nhỜ c trên thờ p-giá đỜ cỜ u-chuỜ c con, và cho con ò n nấu trong Trái Tim Chúa.

Xin Chúa thay đỜ i lòng con, đỜ con yêu Chúa thờ t nhiỜ u bù vào nhỜ ng xúc-phỜ m cỜ a con đỜ i vỜ i Chúa. ĐỜ tỜ lòng yêu Chúa, con xin tỜ -bỜ mỜ i thú vui giỜ trá trỜ n gian, con thờ chỜ t chỜ ng thờ mỜ t ò n nghĩa vỜ i Chúa.

Xin Chúa cho con biỜ t: con phỜ i làm nhỜ ng gì đỜ đỜ p lòng Chúa. Con chỜ ò ò c muỜ n Chúa mà thôi, vì Chúa là nguỜ n vui, nguỜ n vinh hiỜ n, là nguỜ n tình yêu, là thờ t cỜ cỜ a con.

LỜ y MỜ Maria, MỜ con, xin MỜ che chỜ con và hiỜ n-dâng con lên Chúa Giêsu, con MỜ .
(Thánh An-Phong Ligouri do Phêrô Bùi ĐỜ c HỜ u chuyỜ n ngỜ)
